

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Tos/18/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115010157
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8115010157.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a JUDr. Evy Rešatkovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27.10.2015, v trestnej veci proti obž. K. V. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T 14/2015 zo dňa 23.06.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku trestnú vec proti obžalovanému K. V., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom R. č. XX, okr. L., pre skutok kvalifikovaný v obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov sp. zn. 3Pv/845/14/7707 ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 29.10.2014 v čase o 12.45 hod. v L., viedol po ulici I. v smere ku križovatke s ulicou V. osobné motorové vozidlo značky Kia Ceed, EVČ: PO-493DF, jeho vedeniu nevenoval plnú pozornosť a pred budovou Východoslovenských elektrární narazil do zadnej časti stojaceho vozidla značky Mercedes ML, EVČ: PO-350CE, ktoré viedla P. U., nar. XX.X.XXXX, v dôsledku čoho P. U. utrpela podvrtnutie krčnej chrbtice s dobou liečenia a práceneschopnosťou 40 dní, postúpil Okresnému riaditeľstvu PZ, Okresnému dopravnému inšpektorátu Prešov, ktorý by ho mohol prejednať ako priestupok.

Proti uvedenému uzneseniu podal, ihneď po jeho vyhlásení, okresný prokurátor sťažnosť, ktorú dodatočne aj písomne odôvodnil. V dôvodoch sťažnosti poukázal na to, že okresný súd po vyhodnotení dôkazov konštatuje ako príčinu dopravnej nehody to, že obžalovaný nedostatočne sledoval situáciu v cestnej premávke a zároveň nedodržiaval bezpečnú vzdialenosť za iným vozidlom. Aby obžalovaný porušil ustanovenie § 17 (vzdialenosť medzi vozidlami) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke však podľa neho výsledky dokazovania nenasvedčujú. Zdôraznil, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že keď prichádzal na križovatku, pozeral na semafor, na ktorom naskočila zelená, autá sa dávali do pohybu, pričom si nevšimol, že auto pred ním stojí a narazil do neho. Poškodená na hlavnom pojednávaní uviedla, že s vozidlom stála na križovatke 5. - 6. v poradí, nohu mala ešte na brzde, keď zacítila prudký náraz odzadu. Z takto vykonaného dokazovania je podľa neho zrejmé, že obžalovaný sa plne nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, čím porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke. Táto okolnosť bola príčinou dopravnej nehody a teda je v príčinnej súvislosti so spôsobením dopravnej nehody a jej následkom predstavovaným ublížením na zdraví poškodenej. Uviedol, že za dôležitú povinnosť možno všeobecne pokladať povinnosť, porušenie ktorej má spravidla za následok nebezpečenstvo pre ľudský život alebo zdravie, resp. keď jej porušením môže ľahko dôjsť k takému následku. Plne sa venovať vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke považuje za najzákladnejšie povinnosti vodiča, čo znamená, že vodič je neustále povinný sledovať vozovku pred vozidlom. Vzhľadom k tomu má za to, že ak obžalovaný si túto povinnosť nesplnil a poškodenej spôsobil ľahký následok, porušil dôležitú povinnosť uloženú mu

zákonom o cestnej premávke. Preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil tomuto súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ust. § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku napadnutého uznesenia predchádzalo, a dospel k záveru, že sťažnosť okresného prokurátora nie je dôvodná, aj keď s niektorými jeho námietkami je potrebné súhlasiť.

Prvostupňový súd dospel k svojmu rozhodnutiu v podstate z toho dôvodu, že aj keď podľa vykonaného dokazovania sa skutok uvedený v obžalobe stal a tento spáchal obžalovaný, tak nejde o trestný čin. Poukazujúc na to, že k žalovanému prečinu ublíženia na zdraví malo dôjsť pre nedostatočné sledovanie situácie v cestnej premávke a nedodržanie bezpečnej vzdialenosti za iným vozidlom a následok na zdraví poškodenej nie je nenapraviteľný, resp. ťažko napraviteľný, dospel k záveru, že zo strany obžalovaného nedošlo pri skutku k porušeniu dôležitej povinnosti vyplývajúcej z jeho zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie, alebo uloženej mu podľa zákona, no jeho konanie by mohlo byť posúdené ako priestupok.

Zo strany sťažnostného súdu je potrebné v prvom rade uviesť, že aj keď prvostupňový súd dospel k vecne správne rozhodnutiu, tak sa dostatočne nevysporiadal s tým, ktorú povinnosť uloženú mu podľa zákona obžalovaný porušil. Stalo sa tak najmä v dôsledku skutočnosti, že namiesto toho, aby v súlade s ust. § 2 ods. 12 Tr. poriadku sám starostlivo vyhodnotil vykonané dôkazy a vyvodil z nich skutkové a právne závery, tak sa zameril na opisovanie rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne týkajúceho sa inej trestnej veci, v ktorej páchatel pri vedení motorového vozidla porušil povinnosť dodržať dostatočnú vzdialenosť za vozidlom idúcim pred ním.

V predmetnej trestnej veci je tak potrebné súhlasiť so sťažnostnou námietkou prokurátora, že výsledky dokazovania nenaznačujú, aby povinnosťou porušenou obžalovaným bola povinnosť dodržať bezpečnú vzdialenosť za iným vozidlom, vyplývajúca z ustanovení § 17 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke. Podľa tohto ustanovenia je totiž vodič povinný za vozidlom idúcim pred ním dodržiavať takú vzdialenosť, aby mohol včas znížiť rýchlosť jazdy, prípadne zastaviť vozidlo, ak vodič vozidla jazdiaceho pred ním zníži rýchlosť jazdy alebo zastaví.

Z vykonaného dokazovania je však zrejmé, že obžalovaný ním vedeným motorovým vozidlom narazil do zadnej časti stojaceho motorového vozidla, teda nie pred ním idúceho vozidla. O porušenie povinnosti uloženej v § 17 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z. z. teda v predmetnom prípade nešlo.

Obžalovaný uviedol, že do stojaceho vozidla poškodenej P. U. narazil preto, lebo keď prichádzal na križovatku, pozeral sa na semafor, na ktorom naskočila zelená, pričom autá sa postupne dávali do pohybu, no on si nevšimol, že auto pred ním ešte stojí a aj keď spomaľoval a brzdil, tak nedobrzdil.

Je tak nepochybné, že obžalovaný svojím konaním porušil povinnosť vodiča uloženú mu v § 4 ods. 1 písm. c) zák. č. 8/2009 Z. z. venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke.

Pre naplnenie znakov skutkovej podstaty žalovaného prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona sa vyžaduje, aby páchatel inému z nebanlivosti ublížil na zdraví tým, že poruší dôležitú povinnosť vyplývajúcu z jeho zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie alebo uloženú mu podľa zákona. Pritom nie každé porušenie povinnosti účastníkov cestnej premávky stanovenej zákonom č. 8/2009 Z. z. možno považovať mechanicky súčasne za porušenie dôležitej povinnosti v zmysle § 158 Tr. zákona.

Za porušenie dôležitej povinnosti možno považovať len porušenie takej povinnosti uloženej vodičovi podľa zákona, ktorej porušenie má za danej situácie spravidla za následok usmrtenie alebo spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví, keď teda jej porušením môže ľahko dôjsť k takémuto následku. Ide najmä o také porušenie povinností vodiča motorového vozidla, ktoré so zreteľom na silu, rýchlosť a váhu motorových vozidiel môže mať za následok vážnu dopravnú nehodu a ktoré podľa všeobecnej skúsenosti takéto následok skutočne často máva (podobne R 33/1972). Význam porušenia ktorejkoľvek vodičskej povinnosti je pritom priamo závislý na konkrétnej dopravnej situácii.

V predmetnej veci je zrejmé, že obžalovaný situáciu v cestnej premávke, aj keď nedostatočne, sledoval, keď približujúc sa vozidlom k svetelnej križovatke jeho rýchlosť spomaľoval. Reagoval tak na kolónu vozidiel a na svetelnú signalizáciu, na ktorej už podľa jeho tvrdenia začalo svietiť zelené svetlo. Vychádzajúc z rozsahu poškodení vozidiel obžalovaného a poškodenej a najmä zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, popisujúceho mechanizmus vzniku zranenia poškodenej a rýchlosť nárazu, pri ktorej takéto zranenie vzniká, možno ustáliť, že obžalovaný motorové vozidlo v čase zrážky viedol nízkou rýchlosťou 15 až 20 km/h.

Práve uvedené skutočnosti, teda nízka rýchlosť a spôsob jazdy, keď obžalovaný na situáciu v cestnej premávke reagoval (aj keď nedostatočne), svedčí o tom, že vozidlo neviedol spôsobom, ktorý by bol prejavom hrubej nezodpovednosti a hazardérstva. Za týchto okolností, aj keď obžalovaný povinnosť ustanovenú mu predpismi o cestnej premávke porušil, nemožno v tomto porušení vidieť porušenie dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona, ktoré predpokladá ust. § 158 Tr. zákona.

Preto obžalovaný, aj keď sa skutok stal, svojím konaním nenaplnil pojmové znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona.

Ako však prvostupňový súd správne poukázal, žalovaný skutok by iný orgán mohol prejednať ako priestupok. Preto rozhodol vecne správne, keď v súlade s § 280 ods. 2 Tr. poriadku vec postúpil OR PZ, ODI Prešov na prejednanie priestupku.

Z týchto dôvodov krajský súd sťažnosť okresného prokurátora ako nedôvodnú v zmysle ust. § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.